

ΔΑΦΝΗ

Η Δάφνη κατάγεται ίσως από τη Μικρά Ασία και είναι γνωστή σε όλη τη Μεσόγειο. Ως φυτό γλάστρας η δάφνη είναι από τα πιο όμορφα, ανθεκτικά καλλωπιστικά δέντρα. Είναι αιθαλής, δίοικο δέντρο με φύλλα βαθυπράσινα σκληρά, αρωματικά, δερματώδη και εφοδιασμένα με λυσιγενείς ελαιογόνους αδένες. Τα άνθη του είναι δίκλινα ή αρρενοθήλα, ερμαφρόδιτα, αρωματικά και έχουν χρώμα λευκοκίτρινο. Ο καρπός του είναι δρύπη, έχει χρώμα κυανόμαυρο γυαλιστερό (το οποίο σχηματίζεται μόνο στα θηλυκά άτομα), σχήμα ωοειδές και μοιάζει με τον καρπό της αγριελιάς. Το ύψος του φθάνει τα 10-15 μέτρα και οι βλαστοί του είναι όρθιοι και ζυγηροί.

Στην Ελλάδα ευδοκιμεί σε υγρές, δροσερές, παραθαλάσσιες περιοχές αλλά και σε πεδινές. Ανθίζει συνήθως την άνοιξη στα μέσα Απριλίου-Μαΐου. Οι μεταφυτεύσεις του είναι προτιμότερο να γίνονται την Άνοιξη και το Φθινόπωρο. Μπορεί μάλιστα να φυτευτεί και σε περιοχές με ήπιους χειμώνες. Καλλιεργείται επίσης σε πάρκα, σε χωράφια και σε σπίτια με θερμοκρασίες από 0-10 βαθμούς Κελσίου και σπάνια σε θερμοκρασίες ελαφρώς κάτω από το μηδέν. Ο πολλαπλασιασμός του φυτού γίνεται κυρίως με σπέρμα (καρπό) που σπέρνεται σε σπορείο. Πολλαπλασιάζεται επίσης και με ημιξυλώδη μοσχεύματα που κόβονται την άνοιξη ή αργά το καλοκαίρι. Η φροντίδα του φυτού κατά την ανάπτυξή του δεν απαιτεί πολύπλοκες διαδικασίες. Η συλλογή των δαφνόφυλλων γίνεται συνήθως τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο.

Ο Διοσκουρίδης, πατέρας της φαρμακογνωσίας, αναφέρει πολλές από τις φαρμακευτικές ιδιότητες του φυτού. Τα φύλλα της δάφνης χρησιμοποιούνται στη φαρμακευτική, σαν σκεύασμα για την θεραπεία της γρίπης και των βρογχικών, στα κρυολογήματα και σαν αντισηπτικό στα εξωτερικά άτονα έλκη, καψίματα, σκασίματα, πιτυρίδα και ρευματισμούς. Επίσης θεωρούνται επιδρωτικά, χολαγωγά, ηπατικά, αντιαρθρικά, και τονωτικά της λειτουργίας της πέψης. Αν και η δάφνη

θεωρείται μελισσοτροφικό φυτό, όλα τα μέρη του φυτού και οι καρποί του περιέχουν την τοξική ουσία μεζερίνη που δηλητηριάζει τις μέλισσες. Τα φύλλα της δάφνης χρησιμοποιούνται και στη μαγειρική ως άρτυμα καθώς και για την εξαγωγή αιθέριου ελαίου. Περιέχουν επίσης έλαια, πικρές ουσίες, στυπτικά κ.ά.

Η δάφνη είναι φυτό γνωστό και από την αρχαιότητα γιατί οι αρχαίοι Έλληνες και οι Ρωμαίοι στεφάνωναν τους ήρωες και τους νικητές με

κλαδιά δάφνη. Η εκκλησία μας χρησιμοποιεί μέχρι και σήμερα τα δαφνόφυλλα (βάγια) στη γιορτή των Βαΐων.

Πηγές:

1. Σημειώσεις Εργαστηρίου Μελισσοκομίας, Σχολή Τεχνολόγων Γεωπονίας Τμήμα Ζωικής Παραγωγής, ΤΕΙ Λάρισας.
2. Εγκυκλοπαίδεια HUMANITOUS, Εκδόσεις Κ. Καπούλας 2002

Ραρά Όλγα